

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/85/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320010572
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4320010572.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci odsúdeného H. A., o sťažnosti odsúdeného podanej proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 24.07.2020 sp. zn. 10Pp/6/2020, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre, dňa 16. septembra 2020, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, sťažnosť odsúdeného H. A., narodeného XX.XX.XXXX,

z a m i e t a,

pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona, zamietol návrh odsúdeného H. A. o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov, pre ktorý bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 13.06.2017, sp. zn. 1T/70/2016, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.01.2019, sp. zn. 3To/119/2017.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený, v ktorej podstate opakovane uvádzané v jeho návrhu, t.j. že situácia jeho rodiny je zlá, pretože družka nezvláda výchovu štyroch maloletých detí a je možné, že všetky deti budú umiestnené v náhradnej výchove. Sľúbil, že sa zamestná v stavebnej firme, kde pracoval pred výkonom trestu odňatia slobody. Následne podaním doručeným Krajskému súdu v Nitre dňa 12.08.2020 túto argumentáciu zopakoval a prisľúbil viesť riadny život.

Prokurátor sa po vyhlásení uznesenia vzdal práva sťažnosti a k obsahu sťažnosti odsúdeného sa do momentu konania neverejného zasadnutia žiadnym spôsobom nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako nadriadený orgán, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Trestného poriadku, preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Súd I. stupňa v napadnutom uznesení správne argumentoval, že zo strany odsúdeného neboli zistené také skutočnosti, na podklade ktorých by bolo možné akceptovať jeho návrh na podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Trestnú činnosť, pre ktorú toho času vykonáva trest odňatia slobody, páchal počas skúšobnej doby iného odsúdenia a ani priebeh výkonu trestu nie je iný ako štandardný.

Krajský súd k argumentácii súdu I. stupňa dodáva, že odsúdený musel byť dodaný do výkonu trestu odňatia slobody príslušníkmi polície. V priebehu výkonu trestu sa podarilo jeho premiestnenie do diferenciačnej skupiny A, no získal iba jednu disciplinárnu odmenu. Z tohto pohľadu je nutné uviesť, že materiálna podmienka spočívajúca v prejavoch odsúdeného pri plnení povinností a vlastným správaním a celkovom polepšení sa, nebola z jeho strany naplnená.

Obvyklý spôsob rešpektovania ústavného poriadku odsúdeným nepostačuje k tomu, aby bolo možné považovať túto materiálnu podmienku uvedenú v ustanovení § 66 odsek 1 Trestného zákona za splnenú. Popri tejto podmienke je druhou perspektívou toho, že v budúcnosti povedie riadny život. Ak odsúdený s poukazom na nebezpečenstvo umiestnenia maloletých detí do ústavu argumentuje snahou pomôcť rodine, je nutné poukázať na jeho minulosť zvýraznenú v odpise z registra trestov, pretože dosiaľ bol 7 krát právoplatne odsúdený, pričom v piatich prípadoch za trestný čin zanedbania povinnej výživy, teda pre neplnenie povinných úhrad výživného voči tým deťom, ktoré sú v súčasnosti podľa jeho údajov v ohrození pre ich umiestnenie v detskom domove. Samotné podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by z tohto pohľadu situáciu, kedy družka odsúdeného sa o maloleté deti riadne nestará a tieto sa podľa údajov odsúdeného túlajú, neriešili problém výchovy detí, keďže samotný odsúdený by bol nútený sa zamestnať a opätovne počas jeho pracovnej činnosti by za deti zodpovedala jeho družka. Opierajúc sa o tieto skutočnosti s poukazom na správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie predchádzajúce tomuto uzneseniu, bola sťažnosť odsúdeného ako nedôvodná zamietnutá.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.